

Naročnina doma na skü-
pni naslov mesečno 2 D.,
na posameznoga 2 Din.
50 par.

V inozemstvo 6 Din., ali
z M. Listom, M. Ograče-
kom i kalendarom 8 Din.
50 para., letno 100 Din.
Plačati se mora bar me-
sečno naprej.
Štev. položnice 11806.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

N
Majstrova ul. 3. G. Milač Simon prof.

MO
Maribor

Vredništvo v D. Lendavi
hš. 67, uprava v Črensov-
cih, Slov. Krajina.

Cena oglasov:
cela stran 800 Din., pol
strani 400 Din. i tak niže.
Poslano i med tekstem

Namen Novin je: 1) z zagovorom Pravice tolažiti Srce Jezusovo, i 2) z čistimi dohodki podpirati siromake Sv. Ivan Bosko, pomagaj nam oba doseči

Počivaj!

Tužna jesen nas obimle,
tužno naše je srcé,
v hladno krilo naše zemle
skrio obraz se nam Očé . . .

Žalostno se pita vsaki
ka bo z nami brez Očé?
Odgovor nam more dati,
samo Bog, ki v nébi je.

Listje spušča vsako drevo . . .
I povejne vsaki cvet,
vendar bo pá zelenelo . . .
Ožive še rožni svet . . .

V vsako stvar je Bog posado
vüpanje na novi svet . . .
V Oplenci v gomilo drago
z velikim vüpanjom posvet.

Z groba miloga nam krala,
zraseo bode mir svetá . . .
Jugoslavija bo stala . . .
i mirila vsa srca.

Le počivaj! Krao predragi,
vživaj, vživaj večni mir!
Mi pa verni ino vdani
hodili mo tvojo tir.

— Srčen. —

Mrtvo telo pokojnoga krala v Zagrebi.

V tihoj noči na god sv. Terezije je pripelao žalni vlak mrtve ostanke kralove iz Splita v Zagreb. Med celov potjov se je zbirao narod kre železniške proge i pošilao pri mrtvom teli domovinskoga očé nebeskomi Oči svoje mile prošnje za pokojnoga dušo. V Splitu, kak i v Zagrebi je vse jokalo, gda se je poslavljalo od svojega pokojnoga vladara. V Zagrebi je narod 26 vör šo nepretrgano mimo mrtvoga krala i se njemi zadnjič poklono. Iz vseh krajov Hrvatske so vlaki pripelali nešteto naroda; tüdi iz Slovenije okoli 5 jezer düš, naša Slovenska Krajina je tüdi bila zastopana. Vsi so prinesli v zadnji pozdrav rože i vence i poklonili v večni spomin, za spomin svoje goreče lübezni do krala i domovine. Iz cvetja i vencov je nastala pri železniški postaji, gde je blagopokojni krao ležao na odri, cela gomila. Ar se je vreme približalo, da mrtvo telo odpela žalni vlak v prestolico Jugoslavije, v Beograd, so se mimohodi pretrgali tak, da šolska mladina niti ne prišla na vrsto.

Okoli poudneva so začnoli reditelje i vojaki vršiti zadnje priprave za prihod dvorskoga vlaka na postajo. Imeli so težko delo, kajti na peroni i pred postajov je bilo tak vnogo lüdi, ka je trajalo dugo časa, preden so mogli napraviti prostor. Končno se njim je posrečilo izpraznoti peron i pripraviti vse potrebno za prihod dvorskoga vlaka. Sokoli so nosili ogromne vnožine cvetja i vencov, štere šo položili pri trügi mrtvoga krala Zagrebčani, čeravno je bilo povedano, da se cvetje i venci ne bodo polagali v Zagrebi. Vse to cvetje so prenesli v dvorski vlak. Ono cvetje, štero je ne moglo iti v vagon, so položili pri trügi junaškoga krala.

Čarni vagon z belim križom.

Točno ob 12:35 je prišeo pred dvorsko čakalnico vlak, ovit v črnino, na šteroga je bio priklüčeni vagon za prevoz posmrtnih ostankov velkoga pokojnika. Na tom vagoni sta bila na vsakoj strani po dva velkiva beliva križa. V sredi je bio vagon odpreti tak, ka je vsakši lahko vido trügo, štera je bila postavljena v njem. Na peroni je bilo veliko število odličnikov, predstavnikov vojaških, cerkvenih i civilnih ustanov. Poleg podbana Hadjija

i armijskoga komandanta sta bila tüdi zagrebški nadškof dr. Ante Bauer v spremstvu novoga püšpeka koadjutorja dr. Stepinca. Poleg so stali tüdi grškokatoliški püšpek dr. Dionizij Njaradi, ljubljanski püšpek dr. Gregor Rožman i mariborski püšpek dr. Tomažič.

Na peroni je bilo mnogo kmetov iz Šeštine i iz okoliških zagrebških vesi v narodnij nošaj. Ogromno je bilo število kmetov, šteri so z skuznatimi očmi gledali na trügo, v šteroj bode najšeo svoj zadnji počinek vitežki krao, tisti krao, šteroga so šče pred kratkim vidli, se ž njim pristrčno razgovarjali. Kmetje v narodnij nošaj so se postavili pred dvorskim vlakom ob strani vojaštva, Sokola i kralve garde. Končno je prišeo knez Arzen v spremstvu častnikov, podao roko pehotnomi polkovniki kralve garde Ljubiši Živkoviči. Oči obeh so se zarsile. V tom trenutki je godba zaigrala, Chopinovo posmrtno koračnico, znak da so trügo s kralom zdignoli z odra i da jo nosijo proti dvorskomi vlaki.

Trügo so nosili kmetje.

Točno ob 12:50 je to bilo. Častniki i vojaki so stali mirno, gda so prinesli trügo iz dvorske čakalnice, godba pa je zaigrala državno himno. Te trenutke je bio genliv i ne je bilo človeka, šteromi se ne bi zaskuzilo oko. Žene i možki so jokali brez razlike. Pred trügov so šli vojaški dühovniki, za trügov pa včasi knez Arzen i njegovo spremstvo. Pri njegovoj strani na desnoj je bio francoski mornariški minister Pietri. Oba sta bila potra i žalostna. Godba je ves čas igrala himno, kmetje pa so glasno jokali. Za trügov je stopala nadale žena kralovoga namestnika dr. Perovića v popolni črnini. Kmetje so položili trügo s posmrtnimi ostanki vitežkoga krala v dvorski vlak i namestnik bana pa ostali dostojanstveniki so se poslovili od spremstva, ki sprevaža mrtvoga krala v Beograd.

Vlak odhaja.

Točno ob 1 vöri zadvečara je odpelao dvorski vlak iz zagrebške postaje jako pomali. Navzoči so kričali krali v zadnji pozdrav: „Slava vitežkomi krali! Slava Zediniteli! Živio krao Peter II.! Živela nerazdrüžliva Jugoslavija!“ Šče gda je že voz odišeo i ga je več ne bilo viditi, so vnožine naroda žalostno gledale za njim. Iz Zagreba so z dvorskim vlakom odpotüvali vnogi dostojanstveniki, med njimi tüdi nadškof dr. Bauer, metropolit Dositej i visoki predstavniki civilnih i vojaških oblasti. Pomali so odhajale vnožine i se z žalostjov v srci razišle po mesti.

Mrtvo telo † krala v Beogradi.

Na vseh postajaj, gde je šo mimo dvorski vlak z telom blagopokojnoga krala, se je zbralo vse, ka je moglo priti. Predstavniki oblasti i drüštva. Vnogi narod je pokazao zadnjo čast svojemi mrtvomi krali. Narod je jokao i žalüvao za pokojnim kralom.

V Brodi je pričaküvao vlak djakovski püšpek prevz. g. dr. Anton Akšamovič v spremstvu kanonika, blagoslovo je telo i izražo sožalje Nj. Vis. knezi Arseni.

V mraki so kmetje prižgali baklje i tak razsvetili zadnje potüvanje svojega krala.

15. oktobra je žalosten Beograd dočakao posmrtno ostanke blagopokojnoga Viteškoga krala Aleksandra I. Zedinitela. Prihod vlaka je bio javlen za 11 vöro vnoči. Isti den je prišlo v Beograd vnogo naroda iz vseh krajov. Mesto je vse v čarno odeto. Okoli

8 vöre so nepregledne vnožine napunile prostor pred kolodvorom i vulice, gde bodo pelali mrtvoga krala. Vsi v nemoj tišini čakajo posmrtni vlak. Okoli 10. vöre so prihajali razni predstavniki na peron na glavnom kolodvoru, šteri je vse v čarnom. Ob 1/2 11. so prišli vsi člani narodnoga predstavništva, med njimi senator Jovo Banjanin i dr. Peter Zec, namestniki kraljevskih namestnikov. Ob 3/4 11 so prišli kraljevski namestniki dr. Radenko Stanković i dr. Ivo Perović. Na peroni se je zbrala vsa generaliteta, šteroj je bio na čeli vojvoda Bojović. Za temi so prišle dvorske dame. 8 minut pred 11 vörov so prišli vsi ministri. Predsednik Uzunović se šepetajoč pozdravlja z kraljevskimi namestniki.

Ob 11. bi mogoel priti vlak, ali javili so, ka ma 20 minut zamüde. Ob 1/4 na 12 se je začülo z zemnskoga mosta približavanje posmrtnoga vlaka i v tom časi so prišli iz dvorske čakalnice Nj. kr. Vis. Knez Pavle, prvi kraljevski namestnik z adjutantom Nj. Vel. Krala, generalom Ječmeničom. Po tom se je pojavila Nj. Vel. kralica Marija, mati v globokoj žalosti, streta od velke bolečine v spremstvu svoje matere romunske kralice Marije, nadvojvodinje iz Avstrije Ileana, kneginje Olge i Jelene i dvorskih dam.

Ob 11.20 je prišeo tiho i nečütno dvorski vlak. V tišini so se odprla vrata štrtoga vagona, v šterom je na katafalki ležalo teio mrtvoga krala.

Častna četa je izkazala čast. Iz dvorskoga vlaka je stopo Nj. Vis. knez Arsen, predsednik senata dr. Tomašič i ministri, šteri so sprevali krala od Splita do prestolnice.

Člani vlade i generaliteta so vzeli trügo i jo odnesli na trg pred postajov i jo postavili na auto. V špalliri so bili člani kraljevske hiže, kraljevski namestniki i ministri. Gda so trügo postavili na auto, so vsi člani vlade i drügi spadnoli na kolena s poklonom: „Slava krali mučeniki“. Gde so pelali trügo, se je povsedi čüo jok i kucanje lüdi, šteri so klečali i se klanjali mrtvomi krali.

Trüga je bila odnešena skoz dvorski vrt i postavljena v svečenoj dvorani Staroga dvora. Dvorana je posebno okinčena i spremenjena v kapelo. V dvorano so jo prinesli člani vojne i civilne kraljevske hiše. Dvorski prota Popović i protadijakon Longin so opravili v navzočnosti vseh članov kraljevske rodbine, kraljevskih namestnikov, vlade, generalitete i narodnoga predstavništva kratki obred za pokojnoga, a dvorski kor je spopevao „Vječnaja pamjat“.

K trügi je pristopila Nj. Vel. kralica Marija i je küšnola trügo, a za tem njena mati, člani kraljevske hiže i drügi. Küšüvanje je trpelo do 1 ponoči. Vsi razdidejo pomali, tiho, a pri mrtvom krali ostajo oficerje i drüjio stražo.

Zajtra, kak se je presveklilo, se je spopuno celi prostor z narodom od Terazije pa do vulice krala Milana i do vhoda v Stari dvor, šteri je čakao na čas, kda bode mogao vstopiti v Dvor. Iz vseh okoliških vesi i krajov so neprestano prihajali kmetje i ostali narod. Malo pred 8 vörov je povorka naroda začnola stopati v Dvor. Na velikih vrataj so velke čarne draperije, a vzporedno z njimi stojijo gardisti kraljevske garde. Vse stube so povite v čarno. Glavna dvorana, v šteroj so smrti ostanki krala Mučenika, je vsa v temi. Zidi so pokriti s čarnimi zastori, a poleg zidov so velke sveče v posvečnjekaj. Ta medla svetloba sveč je jedina svetloba, štera je v dvorani. Poleg te dvorane je drüga dvorana, štera je tüdi vsa v čarnom. Ta je puna z venci iz Zagreba, Splita i ostalih krajov.

Na sredi dvorane stoji katafalk, na šterom je krsta z mrtvimi ostanki Viteškoga Krala Zedinitela na odri od prek 20 cm i 1 m višine. Prek celoga katafalke so črni traki žalosti. Nad trügov sta položeni sabla i kapa Viteškoga krala, šterivi je noso v vsej bojnaj. Poleg trüge so sveče. Više glave Pokojnika je pa pripognjeni stari dühovnik, šteri pri slaboj svetlosti čte molitve pri posebnom oltari, šteri je za te namen bio postavljeni. Kre roba odra stojijo štirje gardijski oficerje vseh redov orožja, z golimi sablami, šteri drüjio zadnjo stražo poleg svojega Velkoga Krala.

Poleg odra se joče neprestano vören sluga pokojnoga krala Zečević, šteri je telo sprevalao vse od Marseilla, a šteri je bio kralov sluga ešče v njegovij dečinski letaj. On joče neprestano i nešče oditi iz dvorane. Nad katafalkom stoji zlata krona i zlato jabloko, kak i žezlo.

Povorka naroda prihaja v dvorano tiho i mirno tak, ka se čüje njeni vsakši stopaj. Povorka prihaja z jokanjom i kucanjom žen i dece. Pred oltarom se pobožno prekriža i odide dale. Klanjanje naroda trpi dva dni. Od staroga dvora pa vse do hotela Moskve je vse puno naroda, štera nazlük tomi vremeni i tomi dežji mirno stoji i čaka, ka se poslednjokrat pokloni smrtnim ostankom svojega nemrtelnoga krala Mučenika.

Ob 1/2 12 je prišeo predsednik vlade, ka se pokloni Nj. Vel. Krali Zediniteli.

Vladko Radić i Pribičević izgnana iz Francije.

Francoska vlada je izgnala pobejnjenca Vladko Radića i Svet. Pribičevića. Avstrijska vlada je strogo določila, da se ne smeta sprejeti.

Beograd moli za mrtvoga krala.

Beograd se klanja mrtvomi krali, moli za Njega, joče i ihti. Lüdstvo se je zbralo iz vseh krajov: iz Srema, Vojvodine, Srbije i Južne Srbije, šteri čakajo od zarana pa kesno v noč, da stopijo pred njegov oder i da njemi povejo zadnji zbogom.

Trüga je zaprta i ne bode več odprta. Na trügi pri glavi stojijo znaki Karadjordjevskoga dostojanstva. Korona, s šterov je bio l. 1904 kronani v Sabornoj cerkvi njegov oča, blagopokojni krao Peter I. Veliki Osvoboditeo. Ta korona je zlijana iz Karadjordjevoga topa, s šterim je Karadjordje osvajao Beograd. Poleg korone so od edne strani žezlo, a od drüge strani jabloko, znaki vladarske oblasti, štere je krao Peter držao v roki pri kronanji.

Na trügi je tüdi zlati križ krala Petra i Evangelium iz srebernimi i zlatimi platnicami, iz šteroga se moli. Edino te križ i Evangelium je prineseo kral Peter skoz Albanijo. V dnevaj največše preizküšnje je vsakšo zajtro i večer küšüvao te križ i Evangelium.

Gda je krao Peter premino, je Njegov Sin preneseo te križ i Evangelium v svojo spalnico i postavo na eden mali sto, na šterom je stala edna najstarejših podob iz samostana v Dečanih. Pun pobožnosti je vsikdar küšavao križ i Evangelium, šteri so zdaj poleg njega.

Na stoliči, šteri je pokriti z čarnim plišom, so mnogoštevilna odlikovanja jugoslovenska kak tüdi drüga. Okoli katafalke so bele krizanteme i srebrni venci.

Pravoslavni dühovniki neprestano štejo polglasno molitve i evangelije. Čüje se tüdi pridüšeno jokanja. Stari dühovniki jočejo, kak deca, štera so zgübile stariše. Prosijo dühovniki Gospoda, da podari večni mir velkomi

truditelji na poli mira, velkomi kristjani.

Med duhovščinov je tudi mitropolit Vasilij iz Banjaluke. Joče i troši se od bolečin. Njegovo lice je mokro od suz. K njemu pride dvorski prota, da bi ga tolažilo, ali sam začne jokati. Oba jočeta i nemreeta si nikaj gučati.

„Pustite me malo stati“, pravi mitropolit. Zatem pride k trugi i kušuje jo, pa ešče izda jako joče.

— Mislili smo, da ga počakamo z najvejšov slavov, gda se vrne iz Francije, a glejte, ka smo se včakali. Bože, Bože milostljivi! To je izgovoro i tiho i počasi odišao.

Ob 12 vöri so prišli v Stari dvor narodni predstavniki, z njimi je predsednik vlade Uzunović, šteri jokajoč položi venec. Med senatori i narodnimi poslanci je bivši predsednik dr. Voja Marinković. Že tak jako slaboga zdravja, ga ta žalost ešče bole potrla. Komaj se drži na nogaj, podpirati ga morata dr. Kramer i dr. Janković. Pojav betežjoga dr. Marinkovića je vse jako genola.

Za njimi se je poklono diplomatski zbor pod vodstvom apoštolskoga nuncijsa mgr. Pellegrinettijsa, šteri je v imeni diplomatov položio venec od desne strani.

Ob 1/2 11 vöri je obdržani spomin blagopokojnoga krala v dvorskoj kapeli.

Navzoči so bili knez Pavle, kneginja Olga, rumunska kralica Marija, rumunski knez Nikola i knez Arsen.

Gda so že spopevali „Vječnaja pamjat“, so vsi prisotni kušivali trügo, a mitropolit zagrebški Dositelj i ohridsko-bitoljski vladika dr. Nikolaj vikar dr. Vikentije so izrazili sožalje članom kraljevskoga Doma. V tom trenutki so vsi jokali.

Celi den so prihajale v dvor i odhajale deputacije iz vseh krajev države. Ob 6 vöri večer je bio obdržani družinski spomin pred trügov blagopokojnoga krala. Službo božo je opravio patriarh Varnava s vladikami. Pristostvuvali so Nj. V. krao Peter II., Nj. V. kralica Marija, Nj. V. krao Rumunije Karol II., Nj. V. rumunska kralica Marija, Nj. Vis. knez Arsen, Nj. Vis. knez Pavle, Nj. Vis. kneginja Olga, angleški princ Nikola i nadvojvodinja Ileana. Vsi člani kraljevskoga doma so se klanjali pred trügov blagopokojnoga krala.

Prvi je pobožno obšo trügo svojega oče krao Peter, zatem Nj. V. kralica Marija, pa rumunska kralica ca — mati, Nj. V. krao Karol i drugi člani kraljevskoga doma. Njihovo Veličanstvo kralica je položila na trügo šopek friških rdečih rož. Te spomin je trpo 1/2 vöre. Potom so znova mele dostop vnožine naroda, šteri so se pozno v noč klanjali pred odrom svojega krala.

Pred pokopom.

Na pokop blagopokojnoga krala so poleg ogromnoga števila naroda iz vseh krajev države prišli tudi: rumunski krao i svak pokojnoga krala Aleksandra, krao Karol v spredovništvi svojega brata, princa Mikloša, predsednik francoske republike Lebrun s slavnim branilcom Verduna, maršalom Petainom, ministrom mornarice i letalstva Pietrijem i generalom Denainom, bolgarski princ Kiril, mesto angleškega krala njegov sin, princ Jurij s princesov Marinov, prišle so tudi delegacije iz vseh krajev sveta: italijanska delegacija z Nj. Vis. vojvodom Di Spoleta na čeli, rusko odposlanstvo bivšega carstva, nemško, čehoslovaško, nemška delegacija, delegacija kneževine Monaco, delegacija Norveške, kraljevine Holandije, delegacija Portugalske, tørske republike, odposlanstvo Polse, Austrije, Danske i Argentine. Poleg toga je poslala Francija oddelek svoje vojske, med šterimi je 25 častnikov vseh vrst orožja i 240 častnikov, nadele eskadra 19 francoskih letal, častna četa čehoslovaške armade v popunjoj bojnoj opremi s čeladani na glavi, angleška mornarica, češka letala. Vsi ti so položili krasne vence poleg trüge blagopokojnoga krala. Nemško vojsko zastopa general Göring, šteroga je imenuvao sam Hitler za zastopnika. On je dugoletni prijateo Hitlerov i je kak eden izmed najhrabrejših vojakov iz vodstva nove Nemčije iz-

kazao zadnji pozdrav viteškomi nasprotniki iz svetovne bojne. Položio je venec z napisom: „Našemi nekdašnjemi junaškomi nasprotniki kak izraz globokoga srčnoga žalüvanja — nemška vojska“.

Deputacija dravske banovine.

Posebna deputacija uradništva kraljevske uprave v Ljubljani je položila venec g. bana dr. Draga Marušiča z napisom: „Očetu domovine. — Marušič“ i venec dravske banovine. Posebna deputacija banskoga sveta je prinesla s sebov žaro izklesano iz domačega marmora, v šteroj je zemla iz vse dravske banovine, posebno pa iz obmejnih krajev, štera bo položena v kralovo grobnico na Oplenci.

Sprevod pokojnoga krala.

Sprevoda se je vdeležila vsa Jugoslavija.

V noči na den sprevoda so bile vulice v Beogradu pune lüstva, štero je v mrzi i deži čakalo, ka vzeme slovo od svojega mrtvoga vladara. Ar so bila že vsa prenočišča prepunjena, so mogli pustiti odprete vse gostilne i kavarne, ka so si ljudje bar tam malo počinoli na stocaj. V Beograd je prišlo nad 95 posebnih vlakov i lüstvo se je samo tak vsipavalo vküp od vseh strani.

Trügo z zemelskimi ostanki blagopokojnoga krala so prenasli o ponoči iz staroga dvora v Saborno cerkev i jo položili na mrtveči oder, na šterom so gorele sveče i šteri je bio ves v cvetji i zavil v vijoličasto süknjo. Duhovniki so molili, a pevski zbori so pa vso noč spevali žalostinke.

Ob pol 8 zajtra se je začnulo žalno bogoslüzje za pokoj duše Nj. Vel. krala Aleksandra I. Službo božo je opravio patriarh Varnava. V Sabornoj cerkvi je na čarno drapiranom troni pri prestoli stao Nj. Vel. krao Peter II., poleg njega Nj. Vel. kralica Marija, kre nje pa Nj. kral. Vis. knez namestnik Pavel s kneginjov Olgov, ob strani teh pa knez Arsen z rumunskov kralicov Marijov. Na drugoj strani prestola pa so zavzeli svoja mesta rumunski krao Karol, šteri je ves čas žalne službe bože stražo telo krala Aleksandra, predsednik francoske republike Lebrun, princ Nikolaj romunski, princ Ciril bolgarski, vojvoda Di Spoleto kak zastopnik italijanskoga krala i general Göring, zastopnik Hitlera. Cerkev so nadele napunili predstavniki tujih držav, cela naša kraljevska vlada i vsa generaliteta naših i tujih armad.

Po žalnoj službi božoj je meo patriarh Varnava genliv spominski govor za pokojnim vladarom. Svoj govor je zaključio s poniznov prošnjov Bogi za pokoj i večno plačilo duši blagopokojnoga krala.

Malo pred 9 vörov so kralovi častni adjutanti — generali vzdignoli trügo i jo odnesli na lafeto (tabla pri štüki). Začno se je veličasten žalni sprevod. Vulice so bile pune naroda, šteri si je že vnoči zasiguro mesto, ka vidi svojega vladara na zadnoj poti. Računa se, ka ga je bilo nad 1 miljon.

Žalni sprevod so otvorili gojenci vojne akademije, šteri so nosili velki križ i zibelko. Za njimi je jahao armadni general Tomič, prvi namestnik Nj. kral. Vis. kneza-namestnika Pavla, šteri je tudi zapovedavao celomi sprevodi. Za njim je jahao celi njegov štab, nato konjenica kraljeve garde z zastavov, nato pa so šle delegacije vseh polkov v državi z zastavami. Medtem pa so nad sprevodom neprestano krožila jugoslovanska, francoska, rumunska i čehoslovaška letala. Vsi vojaki so stopali v popunjoj bojnoj opremi s čeladami na glavi. Za jugoslovanskimi zastopniki vojske so sledili oddelki tujih armad. Prva je stopala francoska pod vodstvom polkovnika Juanota. Zastopniki verdunskog polka v sivih oblekaj so bili v popunjoj bojnoj opremi; za njimi je šla francoska mornarica, njim je sledila delegacija kadetov iz St. Cyr s svojimi krasnimi rdeče-belimi perami na čepicaj. Za zastopniki francoske armade so stopali zastopniki angleške, po večini mornarje iz sredozemskoga brodovja, šteri se zdaj nahajajo na jugoslovanskih vodaj pod

Koroški Slovenci so se tudi poklonili posmrtnim ostankom krala mučenika i so prinesli s sebov srebrno žaro napunjeno s koroškov zemlov, štero so položili na grob prilübenoga i junaškoga krala Aleksandra.

Nove pošne znamke.

Med šest mesečnov državnov žalostjov pridejo v promet pošne znamke z podobov blagopokojnoga viteškoga krala Aleksandra I. Zedinitela v čarnom okviru. Ar državna tiskarna za znamke nemre izdelati že te dni znamke za celo državo, pridejo najprle v promet v Beogradu, v Zemuni i Pančevi. V najkračšem časi pa je bodo dobile vse pošte v državi.

vodstvom angl. admirala Fishera i so že trügo s telom blagopokojnoga krala sprejeli v Splitu. Za temi je šla delegacija romunske armade. Predvsem so bili zastopani polki, šterih imejteo je bio pokojni krao. Nato so šle delegacije polkov, šterih imejtelica je Nj. Vel. kralica Marija. Rumunskoj zavezniškoj armadi je sledilo zastopstvo čehoslovaške vojske, nato pa zastopstvo tørske armade, štero je delala četa osebne garde predsednika tørske republike Kemal paše. Za njimi je šla četa grških mornarov v pestrih oblekaj. Za temi je šla naša mornarica, za njimi pa 18. pešpolk v popunjoj opremi z godbov na čeli. Tem so sledila tri letala, štera so letela čisto nizko i sprejavala ves čas sprevod. Za letali so korakali francoski bojovníki s solunske fronte i jugoslovanski bojovníki, šteri so bili odlikivani z najvišjim jugosl. redom, s Karadjordjevov zvezdov. Za temi sta dva častnika kraljeve garde pelala kralovoga konja Maltezara, tomi je pa sledilo 19 avtomobilov, šteri so vozili 15 jezero vencov. Med njimi jih je bilo 150 srebrnih. Zadnji avtomobil je pelao eden venec, šteroga je darüvao Split i je meo v premeri 8 m, šteri je meo v sredi iz belih rož spleteni veliki A. Za avtomobili je šlo starešinstvo Sokola z zastavami i posameznimi sokolskimi edinicami. Nato so častniki naše mornarice nosili vence, poklonjene od drugih držav, pa rože izseljencov. Tem je sledilo pevsko društvo „Obilič“, štero je celo pot spevalo spredovne pesmi. Za temi je šla godba, za godbov pa duhovščina, štero je vodo beograjski nadškof v spremstvi vnojih škofov, te židovska, mohamedanska i pravoslavna. Nato so korakali najvišiji predstavniki jugoslovanske vojske, šteri so nosili znamenje kraljevske časti. Načelnik generalnoga štaba, armadni general Nedič je nosio kraljevsko krono, admiral jugoslovanske mornarice v pokoji admiral Prica je nosio kraljevko žezlo (palico), armadni general Lazič vladarsko jabuko, divizijski general Krstič kraljevsko sablo, general Jurišič Pantelja je pa nosio kraljevske trakove. **Mrtvo telo pokojnoga krala.** Za temi dostojanstveniki je prišla topovska lafeta, štero so vlekli kraljevski gardisti. Gda je lafeta vozila skoz špalir lüdskih vnožin, so se godili prizori, šteri se ne dajo popisati. Po celoj poti je topovsko lafeto sprejavao joč i krič žalosti i tužnosti. **Nj. Vel. krao II. i kraljevski dom.** Za lafetov je stopao sam Nj. Vel. krao Peter II., nekaj stopajov za njim pa je vsa potrla v do zemle zagrñjenom čarnom pajčolanu stopala Nj. Vel. kralica Marija. Včasih za njov je stopao Nj. kral. Vis. knez namestnik Pavel i za njim Nj. Vis. knez Arsen. Za njim je šla kneginja Olga i nato princeza Marina z nadvojvodinjov Ileanov.

Za člani kraljevskoga doma so stopali tuji vladari, njim načeli rumunski krao Karol. Za njim je šlo predsednik francoske republike Lebrun z redom Karadjordjeve zvezde na prsaj. Njemi je sledio princ Jurij, kak zastopnik angleškoga krala i za njim princ Ciril, šteri je zastopao bolgarskoga krala. Kak zastopnik oblastnika je stopao pruski ministrski predsednik Göring v uniformi generala nemškoga letalstva. Nato je šlo princ Nikolaj romunski z vojvodom Di Spo-

leto, šteri zastopa italijanskoga krala.

Zatem so šla inozemska zastopstva: zastopnik albanskoga krala Zogua, belgijska delegacija, bolgarska, grčka, japanska, letonska, litvanska, madjarska, nemška, delegacija republike Peru, polska, portugalska, rumunska, tørska, francoska, šteroj so šli na čeli vojni minister maršal Petain, mornariški minister Pietri, letalski minister general Denain i bivši zünešnji minister Boncour, nato je šla holandska delegacija, šteroj je sledila duga čehoslovaška z ministrskim predsednikom Malypetrom na čeli. Nato je šla švedska delegacija, za njov ešče norveška i na konci avstrijska.

Potom so šli generali i admirali jugoslovanske armade, vsa kraljevska vlada, za njov člani narodnoga predstavnštva s predstvom senata i skupščine na čeli. Za kraljevskov vladov so stopali predstavniki občinskih odborov iz cele države z župani mest Pariza, Marseillea i Prage na čeli. Za njimi je šlo upravnik mesta Beograda i nato predstavniki vseh beograjskih uradov. Sledili so njim bivši predsedniki ministrskoga sveta, med njimi tudi bivši min. predsednik dr. Anton Korošec. Nato so šli predstavniki raznih družtev, aktivni i rezervni častniki, pred njimi pa godba. Žalni sprevod so zaključili vsi polki kraljevske garde, najprle pešija, nato konjenica i kak zaključek topništvo kraljevske garde.

Sprevod se obrno proti postaji na trg pred postajov. Tam se je lafeta vstavila pred odrom pri dvornoj čakalnici. Nj. Vel. krao Peter II. je mirno i dostojanstveno stopao za trügov svojega velkoga oče. Nj. Vel. kralica Marija pa se je vsa streta od žalosti i bolečin vsa v skuzaj popaščila na stube pred dvornov čakalnicov i se vrgla svojoj kraljevskoj materi, romunskoj kralici Mariji v naroče. *Obedve kralici vdovi sta se v nezmernoj bolečini samo ešče küšnole.*

Nato se je začno zadnji mimohod vse jugoslovanske i inozemske vojske, vseh vladarov i predstavnikov. Vse je bilo tiho i mirno, samo ostra povelja „Pozdrav na desno“ i močni stopaji vojske so se krčevito vrinola v srca vseh nazočih. Vsi so se poslavlali zadnjokrat od svojega krala, tudi njegov konj se je poslovo od njega i vsi so ga zapüstili v miri.

Trügo so zdignoli i jo odnesli skoz velko vnožino naroda v dvorno čakalnico. Vsi jemlejo zadnje slovo od krala Aleksandra I. Za trügov so nosili korono i žezlo. Pomali nesejo trügo, vojaška godba je zaigrala žalostinko, a lüstvo se joče, ar je odišeo od njih za vsikdar vladar-mantrnik. Odhaja iz Beograda, da se nikdar več ne povrne, ka najde svoje zadnje počivališče kre groba svojega oče Petra I. na Oplenci.

Trügo so zdignoli na žalni vlak. Vsi dostojanstveniki vstopijo i vlak je odišeo . . . i žnjim naš vitežkj kraomantrnik . . . srca naroda pa za njim . . .

Telo blagopokojnoga krala je odpelao vlak skoz Milanovac v Topolo i od tec pa na avtomobili na Oplenc. Vse postaje so bile povite v čarno, povsedi slavoloki z napisi: „Počivaj mirno! Čuvali bomo Jugoslavijo!“ Z vlaka so prenasli trügo bivši bojovníki na mrtveči auto. Vsi zvonovje v Topoli so žalostno zaspievali. Vojska je pozdravila šče zadnjokrat svojega krala. Zadnjokrat so se mogli Topolčani posloviti od svojega rodnoga prijatela, šteri jih je telokrat obiskao i znao za vsako težavo sosedu i mejaša svojega rodnoga mesta. A nedaleč tam je že gledala cerkva z breščeka, štera kraluje celoj Šumadiji. Ob pol 3 vöri so zdignoli bivši bojovníki trügo i jo odnesli v cerkev.

Grobnica je okrašena z lepimi mozaiki, v šteroj prevladuje siva farba. V njoj je 39 prostorov za mrtve, 14 jih je že punih. Pri vsakšem grobi gori večni posvet i popolen mir vlada tü, da se spunijo reči sv. Pisma: „I časa več ne bo“.

Patriarh Varnava je z pravoslavniimi pišpeki opravio šče zadnje molitvi, a topliški cerkveni zbor je pa spopevao. Kre trüge svojega oče se je postavio Nj. Vel. krao Peter II. z Nj. Vel. kralicov Marijov i z vsemi člani kraljevskoga doma. Poleg njih so

se razvrstili vsi dostojanstveniki iz inozemstva, ves diplomatski zbor, dalje kraljevska vlada, senat, skupščina i generaliteta. Gđa so molitvi opravili, so zdignoli trügo i jo odnesli v kriptu. Na čeli je stopao patriarh Varnava, za njim so nesli trügo i za njov so se podali v kriptu samo člani kraljevskoga doma. V kripti so dühovniki blagoslovili grob, gde bo ležao pokojni vladar. Ležao bo poleg svoje matere. Izpod zemle so se čüli zadnji odmevi liturgičnoga psalma, šteroga so spevali dühovniki. Pet minut pred tretjov je bilo vse gotovo. Člani kraljevskoga doma z Nj. Vel. kralom Petrom II. so se vrnoli iz kripte i odišli iz cerkve. Nato je prišeo iz kripte patriarh Varnava, a potom so se šli priklanjat v kriptu člani inozemskih delegacij i kraljevske vlade. — *Naša zadnja srčna žela i molitev je: Vekivečni mir njemi daj Gospod i večna svetlost naj njemi sveti. Amen! Tak naj bo!*

Žalne svečanosti.

Na den pokopa, 18. okt. so se vršile po celoj državi žalne svečanosti. Pa ešče prek mej naše države so žalüvale ne samo naše zavezniške države, nego ešče nam politično protivne. Tak so na priliko te den na Madjarskom na vseh javnih poslopjaj visile čarne zastave. Naša cela država je pokopala krala, ki njej je želo vse najboše, vsaka najmenša vesnička se je poklonila njegovomi spomini i miljonov srca so se odpirala na gorečo molitev za pokojnoga vladara i celo našo prežalnostno domovino.

V našoj Slovenskoj krajini kak v celoj pušpekiji se je služila v četrtek sv. meša v modroj obleki za teško preizkušeno domovino, se je popevao pretreslivi psalm: „Smiluj se mi Gospodne“, i se molilo za novoga vladara. V cerkvaj drugih veroizpoved so se istotak vršile pobožnosti. Poleg cerkvene pobožnosti so ne obslužavale širom naše krajine tüdi kak po celoj državi, žalne slavnosti. Držali so se govori, ki so prikazüvali jakosti pokojnoga vladara, so se spevale žalne pesmi, igrane žalne koračnice z državnim himnov. V Lendavi je govoro pri toj proslavi g. Dobernik, ravniteo meščanske šole, v Turnišči šolski uprave g. Drekonja. V Črensovcih sta glavne govore držala gg. Železnik, vp. šolski uprave, rezervni oficir, i Hvala trnarski vučiteo. Poleg njega sta se v kračišem guči poklonila spomini pokojnoga krala tüdi gg. Kolenko Jožef posestnik i Škoberne Franc gostilničar.

Nešteti jezeri sožalj i vdanostni izjav so romali te dni iz cele države v Beograd, da potolažijo mlado do vico, v globoko žalost vtopeno Njeno Vel. kralico Marijo, da okrepijo komaj 11 let staroga novoga krala i vlejajo batrivnost vu vse tiste, ki so od Boga pozvani, da vodijo düše Jugoslavije po pravičnom ravnaji k Njemi.

Vredništvo naših listov je v Lendavi na srezkom načelstvi podpisalo sožalje v imeni vseh naročnikov s pripombov, da bodo ti skoz šest mesecev molili za düšo pokojnoga i celo našo milo domovino. Molimo vsaki den za pokojnoga vladara i njegovoga naslednika, da nas Bog pripela do zemelskoga i večnoga mira.

Morilec i njegovi pomagači.

Kak smo že objavili, je bio ponarejeni potni list morilcov izpostavljeni na ime Peter Kelemen. A od dneva do dneva prihajajo nova odkritja cele zločinske bande. Tak so dognali, da je pravo ime morilcov Suka: Georgijev Čnozovski. Francoska policija je izsledila vse to. Prišla je do zaključka, ka se pravo morilcovo ime glasi Vlado Georgijev, ki je iz Bolgarije. Bolgarska policija je najprej izdala komunique, v šterom izjavla, ka je v atentatorji Kelemen spoznala bolgarskoga terorista Vlado Georgijeva, šteri je leta 1930. vmoro v Sofiji dva narodniva poslanca i ma na düšnoj vesti 30 vmorov. Morilec Georgijev je večkrat premeno svoje ime. Nekaj časa se je zvao Klemenski i mislijo, ka je zdaj tüdi od toga pobrao ime Kelemen. Po sliki sodeč je pa morilec celiruski židov.

Na francoskoj meji v obmejnjoj postaji Annemasse so prijali dva morilcoviva tovariša, „Beneša“ i Tihomira Nalisa, šteriva sta po grdom vmori štela pobegniti, misleč da šče pravčasno zbežita. A francoske obmejne postaje so bile že vse prle dobro obveščene, da so pazile na potnike. A teva dva sta bila šče posebno sumliva. Hotel, gde sta prespala, je policija že zajtra zaran obkolila i jiva zgrabila. Imela sta čehoslovaške potne liste, eden izpostavljen na ime Beneš, drugi pa na ime Jaroslav Novak (na to ime si je püsto izdati potni list Tihomir Nalis). Po dugom zaslišavanji je izjavo Beneš: „Jaz se ne pišem Beneš. Moje ime je Ivan Rajtič.“ A Novak je ne šteo povedati svojega pravoga imena. Po dugom zaslišavanji, gda je bio že jako izmučen, je izjavo, ka se piše Zvonimir Pospisil, bivajoči v Budimpešti. Bio je obsojen v odsotnosti na smrt, ar je bio pri vmori Tonija Šegla, vrednika zagrebških „Novosti“. Pomagači morilca so izjavili, da če se ne bi posrečo vmor krala v Marseillei, bi ga vmorili v Parizi.

Z morilcom je bio tüdi v Parizi i je z njim tam prespao edno noč nekši „Kramer“. Mislili so, da je to dr. Pavelič, šteri je med tovariši nastopao kak Silni, Močni. Zdaj za mislijo, da je to ne drugi kak Zagrebčan Kvaternik. A vse to se šče preiskava.

V zvezi s tov tolfov je tüdi edna ženska, ki je kak mislijo dala zadnja navodila morilci i razdelila tüdi orožje. V hoteli, gde je bila, se je prijavila na ime Marija Vondraček. Ne ve se pa, če je to njeno pravo ime.

Francuskoj policiji se je posrečilo v šumi zgrabiti Kralj Mihala, ki je ovado, da bi z Kelemenov ali po pravom imeni z Georgijev Čnozovskim mogo bujti krala Aleksandra. A prestrašo se je i zadnji hip odskočo. Talijanskoj policiji se je pa posrečilo prijeti dva hrvatskiva pobegnjenca, dr. Pavelič Antona i Kvaternik Eugena. Oba tajita, da bi bila kriviva pri vmori krala Aleksandra. Sta zaprtiva.

Zvedlo se je tüdi ime ešče ednoga krivca, 28 let staroga Muršiča, ki pa ešče ne zgraben.

Nj. Vel. kralica Marija svetomi oči.

Nj. Vel. kralica Marija mati je poslala v zahvalo za tolažbe puno sožalje svetomi oči eto brzojavko:

„Iz vsega srca se zahvalüjem Vašoj Svetosti za sočüstvüvanje i za očinsko tolažbo v mojoj tak težkoj žalosti. — Marija.“

Odmevi žaloigre po našoj krajini.

Prvi glas od strašnoga zločina v Marseillei je prišeo k nam po radiji. Le redki so tisti, šteri majo radio po naših vesnicah, ali denok se je tak kak blisk razneslo po vsjoj Krajini: našega krala so bujli. Lüstvo je v prvom megnejnji ostalo nemo kak pribito. Kak da ne bi štelo vervati, kak da bi čakalo nekoga, šteri naj pove veselejši glas: naš krao živi. Ali zabadao. Vsakši človek v vsakšjoj vesi je nekaj vör po vmori zvedo za to strašno delo. Glas se je širo od sosedo do sosedo. Lüdje so se začnoli zbirati po vrstaj i se važno pogučavali od dogodka. Z obrazov si jim lejko šteo, da jim je krv nikelko razburkana, da srce nikeliko hitreje bije.

Ob toj priliki naj bi prišeo k nam kakši Tomaž i osvedočo bi se na lastne oči i lastna vüha, ka gleda naše verno lüdstvo v svojem krali. Teliko i takše potrtosti, kak se je kazalo pri našem lüstvi, lekho čüti samo tisti, šteri svojega najvišjega predpostavljenoga — krala nosi v svojem srci, ga spoštüjo, ga lübi i se njemi poštlivo, pokorno klonja. Ne se je postavljalo na zvüna, ne je kričalo z odprtimi vüsti ešče nikdar, da je „nacionalno“, ar je ne navčeno nastopati z maskov. Ono nosi svojo vernost i lübezen do domovine v svojoj krvi, v svojem srci. I takša narodna zavest

je steber vsakše države. Ta se ne gene tak zlepa. Stoji kak zid. Tüdi najsilnejši viheri je ne sterejo. I to ostane tiho pri vsakdanešnjem polskom deli. Dogodek pa, kakši se je doigrao 9. okt. v Marseillei, segne tüdi v najbolje skrite kotičke srca i ob takšjoj priliki se pokaže prava, istinska plat našega lüstva.

Z največjim poštvüvanjom je gučalo i poslušalo od pokojnoga viteškoga krala. Zednim pa so stiskali svoje krepke roke, gda je što znoo kaj povedati od napadalca, nečloveškoga morilca. „Zakaj so ga k mesti bujli!“ „Škoda, ka so ga ne nihali pri življenji, da bi vödao vse razbojnike, šteri so meli prste vmes.“

Žalna proslava lendavske fare.

Naša fara ma dvetretjini Madjarov i edno tretino Slovencev. V zadnjih dnevaj žalüvanja pa je vsakši tüdi najbolje kritičen narodnjak lejko opazo, da je strašen zločin v Marseillei presüno srce vsakšega našega človeka, tak Slovenca kak Madjara. Vse dni, od smrti do spreveda, je ležala nad nami posebna resnost, ki se je vidila na vsem oponašanji. Lüstvo je bilo pod silnim vtisom dogodka i to tüdi na zvüna pokazalo. S kem šte si prišeo vküp, gde šte si najšeo sküpinno lüdi, vsešürom se je gučalo samo od strašnoga dogodka. Polsko delo je samo od sebe za čas prestanolo.

Lendava sama se je oblekla v žaono oblačilo. Na vsakšjoj hiši skoro je v globokoj žalosti povešavala svojo glavo čarna zastava. V izložbaj so naši trgovci izpostavili slike pokojnoga krala, štere so okinčali z rožami, čarnimi pantliki i gorečimi svečami. Lüdje, ki so prihajali v mesto z vesnic, so se stavljali ob tej izlož-

NEDELA.

V stop. Gospod govori: Jaz mislim na mir i nej na pohajanje, zazavali me bode i poslüno Vas bom; i zbrao Vas bom vküp od vseh krajov, kam sam Vas pregnao. Blagoslovo si svojo deželo, Gospod; iz robstva si rešo Jakobov rod.

V. Glej podzüžilo se je moje robstvo. R i ostao sem v oskrbeh.

Molimo: Oprosti svojemi lüdstvi, ki je grešilo, prosimo Te, Gospod, da nas tvoja dobrotljivost reši verig greha, v štere smo se po svojoj slabosti zapletli. Po G. J. K. Amen.

Nedela po Risalaj dvajsetitretja.

Evangelium sv. Mataja IX. V onom vremeni: Gda bi gnčao Jezus vnožini, ovo eden poglavnik je pristopo, i molo ga je govoreči: Gospodne, či moja je zdaj mrla; ali hodi, i položi roko tvojo na njo, i živetja bode. I gori stanovši Jezus nasledüvao je njega, i Vučenički njegov. I ovo žena vu krvnom otoki bodoča dvanajset let, pristopila je odzadaj, i doteknola se je krajine gvanta njegovoga. Ar je pravila vu sebi: či se doteknem samo gvanta njegovoga, zdrava bodem. Obrnovši se pa Jezus, i njo videvši, pravo je: vüpaš se či: vera tvoja je tebe zdravo včinita. I ozdravila je žena od one vöre. I gda bi prišeo Jezus vu hižo poglavnika, i vido bi žveglare, i vnožino smečeno, völo je: odstopite, ar je nej mrla dekljčka, nego spi. I osmijavali so se ž njega. I gda bi vö vrženo bilo lüstvo, notri je šo, i prijeo je njeno roko, i gori je stanola dekljčka, i vö je razišao te glas po vsjoj tistoj zemli. *

Dve čüdi je včino v dnešnjom sv. evangeliumi Gospod: Ozdravi betežno ženo i od mrtvih obüdi hčerko načelnika žinagoge. Obojno je povzročilo preci pozornosti pred narodom! Ali Gospod ne išče pozornosti i ne reklame! Zato odstrani vse one, ki hodijo za njim samo zijat i zdihavat i dopüsti vstop samo onim, ki se ščejo včiti i ki iščejo istino.

„Odstopite, zakoj dekljica je ne vmrla. . .“ Gospod ne dela čüd za povulična zijala, zato je odstrani. Iz toga se včimo, ka nam verske reči, služba boža, procesije, boža pota, verske prireditve, naj ne služijo za našo radovednost, za reklamo, ar je to ne düh Kristušov. Samo zijačov se niedna reč nikaj ne prime. Što samo gledat hodi, te naj bole doma ostane.

Gospod žele, ka se od njega včimo, ka iščemo istino, düha i življenj! Zato vse verske reči moremo sprevažati z istiničnim sodelovanjom. Mi se moremo poglobiti v stvar, v službo božo, v navuk Kristušov, v vsakšo prireditve! Iskati moramo düha i življenj!

baj, s potrtostjov so gledali podobe pokojnoga krala, kak da bi si za vse življenje šteli vtisniti v spomin njegovo viteško podobo. Celi vtis vulture je bio inačiči, kak gda inda: mir, resen, žalosten. Celo cerkveni trg, šteri je po torkaj i sobotaj tak glasen, je zamukno te dni.

V četrtek ob 9 vöri pa se je v farnoj cerkvi vršila služba boža, štere se je vdeležilo vnogo lüdstva. Ne ravno malo cerkev so napunila šolska deca i lüdje tak da jih je vnogo moglo vöni ostati. Pri božjoj službi so bili navzoči tüdi vsi predstavniki civilne i vojaške oblasti i zastopniki različnih korporacij. Popevano službo božo so opravili g. dekan Jerič. V začetki so prečteli pušpekovo pismo, ki so je poslali vsem župnim uradom. Med mešov so popevala deca meščanske šole, štere je pripravo i jih sprevažao na orgole vučiteo g. Pečnik. — Popoldnevi ob 2 vöroma pa je bilo mrtvečko opravilo v cerkvi pred katafalkom (trügov). Deca so najprele dvoglasno zaspevala slovenski Miserere, nato so se pa opravile molitve. Toga opravila so se ravno tak vdeležile vse oblasti i ogromno lüdi. Gda je v cerkvi minolo, se je lüstvo zbralo na cerkvenom trgi. Tü je pa na sv. Florijana sohi, štero so v čarno prevlekli, visela velka podoba pokojnoga krala. Okoli nje je bio djani lepi venec, pod podobov pa s trnja spletena korona. Na govorniško mesto je stopo g. Dobernik, ravniteo meščanske šole. Zbranoj vnožini je opisao življenje pokojnoga krala, štero je bilo trnjavo ves čas od začetka do konca. Po pet minutnoj tihoti, k šteroj je govornik navzoče pozvao, se je iz jezero grl razlegno trikratni „slava“ pokojnomi viteškomi krali i trikratni „živio“ Nj. Vis. krali Petri II. Zbrana četa vojakov je oddala častno salvo. Nato se je vnožina mirno razišla.

Gospodovo geslo je ne površina, plitvina, zvünešnjost, nego notrašnjost, düh, globočina! „Pelaj na globoko“ nam veli! Ka pa mislimo i delamo mi . . .

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Naš namen v dobi žalüvanja za pokojnim kralom. Prosimo vse dobre düše, naj do 9. aprila leta 1935 vsaki den zmolijo edno Zdravo Marijo za düšo pokojnoga krala, edno pa za našo milo domovino Jugoslavijo.

Širitelje iz sobočkoga sreza pridite dnes v nedelo, 28. okt. na god Kristuša krala v Soboti po velkoj božjoj službi v „Dom sv. Frančiška“, Križova 4. Prinesite s sebov celoletno naročnino, ar smo kalendar dali v tisk, i ga moramo plačati.

Naročnikom. Naročnikom damo do rok mali listič z prošnjov, ka na njega napišejo svoj naslov, ves z hišnov številkov i z zadnjov poštov. Te listeke širite naročniki med svoje poznanca meseca novembra. Te mesec tüdi opravljajte svetoletne pobožnosti i doblene odpüstke darüjte za verne düše v očičilišči. Do konca novembra se morajo vsi listeki vrniti v Črensovce. V novom leti bomo iz teh listekov dali vsakoga naročnika naslov na njegove liste gorštampati. Prosimo vsakoga naročnika, naj se potrüdi, da na tolažbo Srci Jezušovimi pridobi ešče ednoga novoga naročnika. — Novine.

Düzniki pazite! Do 15 novembra morate plačati 6% vašega duga posojilnicam, 3.5% pa privatnim düznikom. Če ne plačate, pridete v tožbo i stroške nosite vi. Trikrat se tožite i te po tretjoj tožbi se vam lejko vse oda. Pazite zato!

Kantorom. Čteli smo vaš poziv, sinovje naši. Vas razmimo i bi vam radi pomagali, ali teška je hitra pomoč. Ne pozabite, da je v Slov. krajini največ kantorij tak slabih, ka samo ž njihovoga dohodka nikak ne bi mogli živet, če nemate postranskoga zaslužka. Potrebno je zato v prvoj vrsti, da si poskrbite kakši postranski zaslužek, meštirjo, pisačko službo itd. Potem ne pozabite, ka mi mamogodbe z dozdašnjimi g. kantori, štera je cerkvena oblast potrdila

Te pogodbe valajo i pred civilnov oblastjov. Zato kakšče bi vam radi pomagali, ne moremo; pa z kantori našimi smo tudi zadovolni, ar verno opravljajo svojo službo, nega zato zroka, da bi njim pogodbo odpovedali. — Verniki.

Na sirotišnico „Deteta Marijke v Turnišči“ je darovala služkinja Horvat Vilma v Čakovci 40 Din. — V imeni sirot prisrčni Bog plačaj!

Lendava. Iz naše fare se je precu ljudi vdeležilo sprevoda pokojnoga krala. Kakti zastopnik občine je bio g. župan Bačič. Tudi nekaj preprostih kmečkih ženic se je podalo na to dugo pot, samo da bi vidile kraljevski sprevod i njemi skazale zadnjo čast. Čujte ka pripovedavle edna od teh: Tak lepo je bilo, ka to ne za povedati. Vsi smo mogli stati na poti kre ceste. Na cesti pa ogromno dosta ljudi vsefele oblečenih. Soldačije telko, ka sem šče kaj takšega nikdar ne videla. Trügo pokojnoga krala so na štiki pelali. Skuze mi silijo, gda se spomnim na čarno kobilo, kak žalostno z globoko povešenov glavov je stopala. Nad sprevodom je pa telko zrakoplovov letalo, ka smo mislili, ka ednok vsi vküp vdarijo i na nas spadnejo. Ne je bilo človeka, ka ne bi jokao, tak strašno lepo je bilo.

Lendavske gorice. Naglo je vmro po celoj krajini poznani slepi siromak Ignac Horvat. Pred dobrima 2 letoma se je oženo i zdaj zapušča mlado dovico i edno dete pa svoje harmonike. Naj počiva v miri!

Električni posvet v lendavskoj cerkvi. Preminoči tješen so napelali elektriko v farno cerkev.

Griza. Po lendavskoj okolici se tudi pojavla griza! Grižo so prinesli z Bistrice.

Na granici vstreljen. Preminoči tješen so naši granicarje na Pinici strelili Franca Konec iz Gutorfölda na Vogrskom, šteri pa je bio rojen v Petešovcaj. Pred par mesecami ga je povrgla žena i to ga je tak potrla, ka se njemi je začelo bloditi i takši je večkrat šo prek meje domo v Petešovce. Pri zadnjem prehodi ga je doletela smrt.

Podpore za naše liste je poslala Jankovič Marija iz Zemuna 10 Din. Bog plačaj, da se v tujini ne spozabila z rojstnoga kraja i njenoga glasila.

Lendava. Na svetek Kristuša Krala so se vpelale slovenske večernice za slov. vernike.

Novine so narasle za komadov: 1 v Sloveniji, 7 v Nedelici. Sküpnno za 8 komadov. — Uprava.

Lendava. Dva dni je minolo, kak je vso Lendavo presüno prvi glas žalostnoga dogodka v Marseilli. Lüstvo tak madjarsko kak slovensko se je najlepše oponašalo. Vsi smo bili potrti od groznoga dela. A v to žalost nam vdari v soboto zajtra neverjeten glas, ki se je po vsoj Lendavi razširo kak blisk. V jutranjih vöraj, gda pošteni ljudje stanejo, so se na gingavij nogaj prizibali od nekše hiše ljudje, ki so celo noč presedli pri vinskoi kaplici. Opetekajoč so se zaganjali proti svojim stanüvanjom. — Gda je vsakši državlan naše mile domovine bio zatopen v žalost ob zgübi vrloga vladara, gda je bilo posebi prepovedano vsakše veseljačenje, se najdejo ljudje, ki tak da se nikaj ne bi zgodilo, tak da to njih nikaj ne bi brigalo, vso noč pretučejo pri litri vinal! Takše brezvestno delo odločno obsojamo! Kak smo zvedeli, je oblast že napravila potrebne stopaje, da se krivci kaštigajo.

Beltinci. Naglo se je 10. oktobra tudi po našoj fari razširo tužen glas: naš krao je mrtev. Velka žalost je legla na vsa srca. I zakaj ne bi? Ar posebno kmečko srce močno občüti vso dalekosežnost i usodno pomembnost takših žalostnih trenutkov v človeškoj zgodovini, kda spadne prva glava države kak žrtve kmičnih, razrúševalnih sil. Lüdje so stalno hodili spitatvat k onim, ki majo radio ali dnevne novine. Čarne zastave so zaplapolale i v izložbenih oknaj so se pojavile lepe slike našega pokojnoga krala vse obdane od črnine i pred njim so zagoreli posveti. Tišina je zavladala v fari. Spodobna onoj, kak je v hiši, v šteroj leži mrtvec. Potihnolo je spevanje po vesnicaj. Na obrazaj lüdi se je posvetila žalost i plapolala vznemirjenost. Zrelost i lepo obnašanje naših farnikov se je predvsem pokazalo v četrtek, 18. oktobra. V navzočnosti šolske dece, vyučitelstva i velke vnožine kmečkoga naroda so

Naša vlada odstopila.

Vlada Uzunovič Mikloša je odstopila. Dokeč se ne sestavi nova vlada, de stara vodila državne posle.

Nova vlada. Predsednik Uzunovič.

Bivši predsednik Uzunovič je dobo mandat za sestavo nove vlade. Vlada ostane povečini iz prejšnjih ministrov. Novi je vojni minister P. Živkovič i dva ministra brez portfelja Marinkovič i Srskič.

Spremembe v dvörnoj službi.

Razrešeniva sta svoje službe i postavljeniva ministra za vojsko na razpolaganje maršal dvora general Dimitrijevič Aleksander ino Pavlovič Jovan podpolkovnik.

domači g. plebanoš Vadovič Rudolf opravili sveto daritev. Po sv. meši so se vsi zbrali pred šolov. S počasnim, v srce segajočim glasom je prečteo, upravitveo beltinske šole g. Šprager Ferdinand primeren članek od našega pokojnoga vladara, viteškoga krala Aleksandra I.-ga Zedinitela. Navzoči so pazljivo poslušali i vido si lahko ništerno pa ništerno skuznato oko. Celo pri moškaj, pri šterih pravijo, ka njim srce okamenelo. Zavedčara ob pol tretjoj vöri se je znova dosta lüdi zbralo v največjoj vyučilnici beltinske šole. Soba je bila lepo okrašena. Na tabli pa je pa bilo z velikimi literami napisani zadnji teštament našega vmirajočega krala celomi jugoslovanskomi ljudstvi: „Čuvajte Jugoslavijo“. Po pet minutnoj tihoti se je g. Šprager Ferdinand v lepih, naravnost iz srca prihajajočih rečaj poslovo od našega viteškoga krala v imeni vseh nas, ki smo ga v dühi sprevaljali na njegovoj zadnoj poti k večnomi počitki. Upravitel lipovske šole g. Franjo Gumilar se je nato v kratkom a jedratom govori dotekno predvsem onih dogodkov, šteri so se vršili v Marseille-i, kda je morilcova roka pretrgala našemi velkomi vladari nit življenja. Mladi g. Perinko Osterc pa je v navdušenih i prepričevalnih rečaj nastlikao vso ogromno i obsežno delo našega velkoga viteza — Zedinitela na njegovoj trnjavoj življenjskoj poti. Nadvse prisrčna je bila končno deklamacija vrle vučenke Marič Katice. Dosta takših proslav i mogoče šče večših se je na te den obhajalo v našoj Slovenskoj krajini. — Z lepimi programi, toplo, prisrčno i domače kak naša v dokaz naše domolübnosti. I zato je ne čüda, či se je tak lepo potekajoča proslava tudi tak krasno končala. Kda je g. Šprager proso nazadnje deco, naj zaspeveljo državno himno, so jo spevali zvün dece tudi starejši lüdje, ki so zavolo maloga prostora v šoli, stali na hodniki i po stubaj. Pač redki prizor! V tom hipi je meo človek takše občütke, kak či bi stao pri odpretom grobi našega dragoga pokojnoga krala i proso Boga s himnov: „Kralja Petra Bože hrani, moli Ti se cel naš rod...“

Velka Polana. Preminoči tješen smo zakopali jako vrloga mladenca, 24 letnoga Petek Jožefa, koga je zastrupljen krvi od rane na nogi spravilo v rani grob. Bio je kotriga Marijine družbe i gasilskoga društva, zato sta ga sprevodili obe družbe. Marija, pozovi ga k sebi domo.

Naznanje kotrigam Agrarne in gospodarsko-podporne zadruge v Črenovcih. Novembra 2. predpoldnom smejo priti samo tiste kotrige po svoj odpovedani delež, štere so iz lendavske fare. Vsaka kotriga mora prinesti od odposlanca potrdilo, ka pet let ne dobila podpore i ne nücala travniške brane. Niedna kotriga z drugih far se ne vzeme gor, samo iz Lendavske. — Načelstvo.

Od naših v tujini.

Roanne, Francija.

Prečastiti gospod urednik!

Ponizno se njim poklonim. „Hvalen bojdü Ježuš Kristuš!“ i jim opišem veliko veselje, štero sem sprijela i štero tudi lahko gene vsako človeče srce, da je smileni Ježuš z blaženov Devicov Marijov poslüno mojo molitev, posebno pa sv. mešo, štero so gospod vrednik pred par meseci opravila za mojo prijateljico, štera je bila v tak velikoi nevarnosti. Dugo sam njoj pomagala, ali vse je bilo zobston, ne sam joj mogla nikak, ali zdaj je moje srce veselo i hvali Boga.

Prečastiti gospod vrednik, tak spoj nevredna se čütim za te veliki dar svete meše, šteroga je gospodni

Gömbös v Varšavi.

Vogrski ministerski predsednik Gömbös je obiskao Polsko, da se sklenejo kmetijske i prosvetne pogodbe med Polskov i Madjarskov. Drügi namen toga obiska je, da Madjarska dobi pomoč Polske proti Češkoj, štero bi radivi razdrobile i mele sküpnne meje. Madjari so ne dobili v Italiji, ka so želeli, najmre stare meje nazaj, v Polskoj pa to ešče menje dosegneju, ar Mala Zveza i balkanska pogodba prekrizata vse te načrte.

Poincare mrtev.

Bivši francoski ministerski predsednik i svetovnoznanü velikü državnik je vmro. Pri pokopi je bila naša država tudi zastopana. Po pokojnom se imenüje edna vulica na sredi Belgrada, v šteroj majo jezuiti cerkev i hišo.

Bog milostno goriprijao i mi je dopüsto, da sam svojo prijateljico tam vkraj spravila in sam joj eti poleg mene mesto najšla pri dobroj i pobožnoj gospodi, gde se vidive vsakši den i se razgovarjavi o našem kraji, dragom Prekmurji.

Naročam ešče edne Novine, Marijin list i Ograček za novo naročnico, štere atres prilagam. Prosim ji, naj mi pošlejo tudi Mandat karto, po šteroj jim pošlem naročnino, ka de mogoče.

Zdaj ji pa srčno pozdravljam i ji izročim Presvetomi Srcü Ježušovomi, naj ji čuva od vse nevarnosti i nevole, da bodo ešče dugo let tak verno delati za nas in s tem tolažiti žalostno Srce Ježušovo.

Franciška Trplan.

PREKOSNICE.

V nebesaj so prej ne meli soldaka. Soldak je največkrat grešnik, pred grešnikom so pa zapreta nebeska vrata.

No . . . pa se je itak zgodilo, ka je živo pravičen, dober i pošten soldak. Kak je živo, tak je tudi odišeo na drügi svet i kda je sklonckao na nebeska vrata, so njemi morali odpreti. V nebesaj se je tudi lepo oponašao, radi so ga meli vsi i kda je meo sv. Peter kakše nüjno opravilo, ga je postavlo k vratam za stražara.

Ednok, te je bilo to, kda se je začnola svetovna bojna, je tudi dobo vojak vse klüče v nebesaj i je bío mesto svetoga Petra za vratara. Kda njemi zroči sv. Peter klüče, pravi: „Sinko moj, to so klüči od vseh prostorov svetoga neba. Pazi na vse, najbole pa na te mali klüček, šteri je za dveri tajne dvorane. Ta ne sme notri zvün dobroga Boga nišče, ti tudi ne.“

Vojak je obečao, ka v tajno dvorano ne püsti nikoga, ali komaj odide sv. Peter, je že porino klüček v klüčavnico i smükno v lepo, velko sobo v šteroj zvün ednoga strašno velkoga ogledala ne bilo nikše opreme. Vojak stopi pred ogledalo i s sm ne znao kak, je mislo na svojo mlado ženo, štera je ostala s sinekom edinkom na zemli. Pa komaj misli na ženo, že vidi domači cintor, v njem svoj grob, pred grobom ženo, štera je pretakala bridke skuze.

Rad bi jo potolažo; tak blüzi je klečala pred njim, ka bi jo lejko prijco z rokov. Nemilo jo je proso, naj ne joče, ar pa je žena nikak ne štela bogati, si je mislo: „Primem te žena i strosim, ba boš taki pametna...“ Naglo stopi proti ogledali i s svojimi okovanimi bakanči brsne v glažojno. Bilo je čr...! ogledalo je razletelo na jezero malih falačkov.

...Tak so prej vničili v nebesaj ogledalo, štero je pokazalo vse krivice na zemli. Zdaj jih, Bog pomagaj, ne vidijo več na zemli, če so si od tistoga časa že neküpi i novo ogledalo.

Razpis.

Občina Tešanovci, srez Murska Sobota, razpisuje pogodbeno mesto občinskega delovodje. Šolska izobrazba: 4 razredi srednje ali nej enake strokovne šole. Varščina 25.000 Din (tudi poroštvo.)

Pravilno kolkovane prošnje, opremljene z listinami po čl. 7. in 8. uredbe o občinskih uslužbencih je vložiti tekem enega meseca po objavi tega razpisa v „Službenega lista“ pri tej občini.

Pošta.

Vrečü Franciška, Gendersbergerhof, Francija. Peneze, ki ste nam poslali po banki Baruch 44:25 Din, smo sprijali. — Škafar Orša par Maubert Fontaine, Francija. Novine so ne plačane, prosim Te, da pošleš naročnino. — Horvat Etelka, Zagreb, Kaptol. Prosimo odgovora, na koj ste poslali 70 Din. — C. b. Gjerkeš Sanktes, Čakovec. Neka dobra düša je plačala naročnino za Vas, na leto 1935. — Naročnikom. Prosimo, da nüjno plačate zaostalo naročnino:

ZAHVALA.

Ko se je poslovil od naš predbori öce, soprog, brat, stari öce in stric

ŠTIVAN FRANC,

smo od vseh strani prejeli številne izraze sočütja, kar nam je lajšalo žalost v teh teških trenutkih. Hvala predvsem gasilskim četam iz Gederovci, Krajne, Sodišinci, ki so pokojnika spremljali v tako častnem številu k grobu, vsem prijateljem in sosedom, ki so nam stali v bridkosti ob strani, vsem darovalcem številnih vencev, Gostilničarski zadrugi, upravi posojilnice v Gederovcih, Zdrübi trgovcev v Murski Soboti in njenemu predsedniku gosp. Čehu za iskrene besede ob grobu in vsem ostalim, ki so prihiteli od blizu in daleč, da spremijo pokojnika k večnemu počitku. Vsem bodi iskrena hvala. Gederovci—M. Sobota, 17. 10. 1934.

Žalujöči ostali.

Važno

za delavce v Franciji!

Francosko društvo za emigracijo v Zagrebi je izdalo slovensko-francoski i francosko-lovenski slovar, šteri obsega 184 strani i prek 5000 reči. Slovar je prirejen tak, da se zlejka pravilno čte i piše. Vsaki delavec, šteri že malo zna francoski, se lejko s pomočjov toga slovara hitro navči pravilno gučati i pisati.

Znano je, da našim delavcom v Franciji dela največ težav neznanje jezika. S tem slovarom bo to olajšano.

Domači, ki mate delavce v Franciji, ne pozabite na to i priporočajte ga svoim. Košta samo 12 Din., poštnina 1:50 Din. Peneze se naj naprej pošlje na Zastopstvo Francoskega društva v Murski Soboti.

BANKA BARUCH

15, Rue Lafayette, PARIS

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vrši vse bančne posle najkolantneje Poštü uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 1117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66; Ned. Dienst; Luksemburg: št. 5967, Luxembourg. — Na zahtevno pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice.

Kmečko posestvo

v skupni izmeri 28 oralov zemlje, od tega 4 orali gozda, 6 oralov travnikov in ostalo obdelane njive, nadalje ves živi (konji, goveda in svinje) ter mrtvi inventar in premičnine v vsem potrebnim orodjem, nova zidana z opeko krita hiša in hlevi za konjsko, govejo in svinjsko živino in škedenj se takoj proda. — Ponudbe

Franc Zmazek

Branoslavci št. 7 pri Ljutomeru.

Razglas.

Uprava občine Lendava naznanja, da se vrši v občini DOL. LENDAVA veliki živinski in kramarski sejem v pondeljek dne 29. okt. 1934.

Uprava občine.

Novine stanejo do novoga leta 6 Din.